

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Č., a. s.**, M.B., IČO: X. proti žalovanému: **1/ Ing. Arch. J.D.**, nar. X., bytom D.L., zastúpenému JUDr. J.B., advokátom, P.F. a **2/ Ing. J.D.**, nar. X., bytom D.L., **o zaplatenie 44 158,64 eur s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom v Lučenci pod sp. zn. 14Cb 102/2010, na dovolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43Cob 362/2010-180 zo dňa 24. februára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ **o d m i e t a** .
Žalobcovi trovy dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Lučenci rozsudkom, č. k. 14Cb 102/2010-119 zo dňa 27.09.2010 zaviazal žalovaného 1 a žalovanú 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 44 158,64 eur, úrok z úveru zo sumy 31 582,77 eur vo výške 6,45% p. a. od 14.11.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 31 582,77 eur vo výške 15% p. a. od 14.11.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 5 396,06 eur vo výške 15% p. a. od 14.11.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 2 649 eur s tým, že splnením povinnosti jedným zo žalovaných zaniká povinnosť druhého v rozsahu poskytnutého plnenia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou dňa 23.11.2009 domáhal voči žalovaným zaplatenia 44 158,64 eur s príslušenstvom titulom vrátenia úveru, poskytnutého žalovaným na základe zmluvy o poskytnutí úveru č. 8249/242194/2005/N zo dňa 09.02.2005. Žalobca na základe tejto zmluvy poskytol žalovaným hypotekárny úver

vo výške 53 110,27 eur, žalovaní však úver riadne nesplácali a boli v omeškaní, preto sa v súlade s dohodou o zmluve o úvere stal úver splatným.

Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa zistil, že žalovaní ku dňu 13.11.2009 dlhovali na istine žalobcovi vyčíslenú sumu 31 582,77 eur, pričom žalovaní výšku ani právny dôvod vyčíslenia nespochybňovali. Žalobca vyčíslil úroky z úveru k 13.11.2009 vo výške 4 589,43 eur, úroky z omeškania vo výške 7 181,81 eur a poplatky vo výške 804,63 eur, pričom žalovaní voči tomuto vyčísleniu nenamietali čo do výšky a ani právneho dôvodu. Súd prvého stupňa mal tak za to, že žalovaní čerpali úverové prostriedky, tieto nevrátili v dohodnutých splátkach, pričom boli v omeškaní so splátkami viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, čím žalobcovi vznikol nárok na vrátenie zostatku úveru spolu s príslušnými úrokmi z úveru, poplatkami a úrokmi z omeškania, čo predstavovalo žalobou uplatnenú sumu. Súd prvého stupňa na námietku žalovaných, že táto pohľadávka žalobcu zanikla jednostranným započítaním zo strany žalovanej 2/ voči pohľadávke, ktorú žalovaná 2/ nadobudla od spoločnosti G., s. r. o. zmluvou o postúpení pohľadávok, uviedol, že náhradu škody síce spoločnosť G., s. r. o. vyúčtovala žalobcovi, ale táto pohľadávka doposiaľ nebola uplatnená v súdnom konaní a konanie, na ktoré poukazovali žalovaní, s týmto konaním nesúvisí.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.)

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovaného 1/ a žalovanej 2/ rozsudkom, č. k. 43Cob 362/2010-180 zo dňa 24.02.2011 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalovaní nenamietali proti skutkovému ani právnomu základu žalobcovho nároku a ani proti jeho výške. Tvrdili len, že žalobou uplatnená pohľadávka zanikla na základe jednostranného zápočtu uskutočneného zo strany žalovanej 2/ listom zo dňa 30.06.2010, ktorým žalovaná 2/ na pohľadávku z titulu poskytnutého úveru vo výške 51 547,39 eur započítala svoju pohľadávku vo výške 51 547,39 eur voči žalobcovi. Išlo o postúpenú pohľadávku od postupcu G., s. r. o. zo dňa 29.10.2008 na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorou postupca postúpil pohľadávku voči žalobcovi

na žalovanú 2/ ako postupníka. Odvolací súd po zhodnotení dôkazov dospel k záveru, že žalovaní žalobcovi nepreukázali vznik povinnosti nahradiť spoločnosti G., s. r. o. tvrdenú škodu. Z listov spoločnosti G., s. r. o., adresovaných žalobcovi zo dňa 17.09.2008 a 19.09.2008, ako aj z tabuľky ohľadne spôsobenej škody vyplýva len to, že spoločnosť G., s. r. o. požadovala od žalobcu vrátenie neoprávnene vzatých finančných prostriedkov, ku ktorému malo dôjsť porušením úverovej zmluvy a dodatku k nej zo dňa 24.07.2008. Žalovaní uviedli, že spoločnosť G., s. r. o. a žalobca mali uzavretú zmluvu o kontokorentnom úvere, ku ktorej bol uzavretý dodatok č. 1, žalobca však tento dodatok nerešpektoval a stiahol všetky finančné prostriedky spoločnosti G., s. r. o. z účtu, ktorý mal založený na splatenie tohto kontokorentného úveru ešte v lete 2008, hoci splatnosť bola až niekedy koncom roka 2008. Podľa žalovaných takto vznikla spoločnosti G., s. r. o. škoda, nakoľko finančné prostriedky na tomto účte boli určené na obchodné aktivity spoločnosti, ktoré však nebolo možné zrealizovať. Dôkazy predložené zo strany žalovaných v konaní nepreukazujú oprávnenosť uvedenej pohľadávky spoločnosti G., s. r. o. voči žalobcovi titulom náhrady škody. Žalovaní teda nepreukázali, že žalovaná 2/ zmluvou získala voči žalobcovi pohľadávku existujúcu, spôsobilú na započítanie. Záver súdu prvého stupňa, že žalovaní zánik pohľadávky započítaním nepreukázali, považoval odvolací súd za správny. Pokiaľ žalovaná 2/ takouto pohľadávkou disponuje, môže si ju uplatniť žalobou na súde. Žalobca však v konaní poprel, že by mal voči spoločnosti G., s. r. o. povinnosť na náhradu takejto škody.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 O. s. p.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2011.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný 1/, ktoré odôvodnil podľa § 241 ods. 2 O. s. p. tým, že v konaní došlo k vadám a tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení a súčasne, že mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedol, že vo veci ide o občianskoprávny spor a nie obchodnoprávny, keďže žalovaní 1/ a 2/ vystupujú ako fyzické osoby a nie ako podnikatelia. Tým mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred zákonným sudcom. Ďalej poukázal na skutočnosť, že súde neskúmali, či je prijateľná výška úroku z omeškania až 15%.

Dovolaateľ má za to, že je to v rozpore so spotrebiteľskými zmluvami, kde možno zaradiť aj tento hypotekárny úver. Namietal, že súdy doteraz nerozhodli o jeho žiadosti na prerušenie konania z dôvodu, že na Okresnom súde Zvolen prebieha súdne konanie pod sp. zn. 6C 115/2009, ktorého výsledok má podstatný význam pre toto konanie. Rozhodnutie súdu prvého stupňa a aj odvolacieho súdu vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu v dokazovaní, keďže nepočkali na rozhodnutie Okresného súdu Zvolen, čím toto konanie zaťažili vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žiada, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového, ako aj odvolacieho súdu a vrátil im vec na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila žalovaná 2/, ktorá sa s ním stotožňuje.

K podanému dovolaniu sa vyjadril aj žalobca, ktorý uviedol, že podľa jeho názoru dovolanie vo veci nie je prípustné. Žalovaný 1/ v dovolaní uvádzal, že vo veci ide o občianskoprávny spor a spotrebiteľský vzťah, avšak doteraz túto skutočnosť nenamietal. Žalobca vo vyjadrení poukázal na § 1 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, podľa ktorého sa zákon o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru na účely nadobudnutia existujúcich nehnuteľností. Zmluva o poskytnutí hypotekárneho úveru zo dňa 09.02.2005 je absolútnym obchodnoprávnym vzťahom a žalobcom požadované úroky z omeškania vo výške 15% sú v súlade so zákonom. Navyše žalovaní v predchádzajúcom konaní nenamietali nič proti skutkovému stavu a právnomu nároku, ani proti jeho výške. Tiež uviedol, že súdy sa v konaní zaoberali návrhom žalovaného 1/ na prerušenie konania a svoje rozhodnutie dostatočne zdôvodnili. Žalobca preto žiada, aby dovolací súd dovolanie žalovaného 1/ zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 2 O. s. p./ po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania /§ 240 ods. 1 O. s. p./, zastúpený advokátom /§ 241 ods. 1 O. s. p./, bez nariadenia dovolacieho pojednávania /§ 243a ods. 1 O. s. p./, najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto je potrebné ho podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietnuť.

Podľa § 243b ods. 5 O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa /§ 236 ods. 1 O. s. p./.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej /§ 238 ods. 1 O. s. p./ alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci /§ 238 ods. 2 O. s. p./, alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu /§ 238 ods. 3 O. s. p./.

Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu znaky vyššie uvedených rozhodnutí nemá. V prejednávanej veci odvolací súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako súdu prvého stupňa, pričom vo výrokovej časti prípustnosť dovolania nevyslovil. Dovolanie žalovaného preto v zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. prípustné nie je.

Ustanovenie § 237 O. s. p. pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd, vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. vylúčené.

Dovolateľ v dovolaní namieta vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dôvodom, zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany Občianskym súdnym poriadkom.

Podľa dovolateľa tak prvostupňový, ako aj odvolací súd vec nesprávne právne posúdili, pretože postupovali podľa ustanovení Obchodného zákonníka napriek tomu, že na predmetnú vec bolo potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. K tejto námietke je potrebné uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci je síce prípustným dovolacím dôvodom /§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p./, ktorý je možné uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, samo nesprávne právne posúdenie veci však prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu. V prejednáwanej veci by uvedený dovolací dôvod bolo možné úspešne použiť, len ak by prípustnosť dovolania vyplývala z § 238 ods. 3 O. s. p., v posudzovanom prípade však odvolací súd vo výroku svojho rozsudku prípustnosť dovolania nevyslovil. Navyše dovolací súd konštatuje, že prejednanie obchodnej veci na súde vecne a miestne príslušnom sudcami, ktorí podľa rozvrhu práce súdu rozhodujú veci iného druhu, nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom.

Rovnako neobstojí námietka dovolateľa, podľa ktorej je daná existencia dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p., vzhľadom na skutočnosť, že súd nerozhodol o jeho návrhu na prerušenie konania do rozhodnutia inej veci, výsledok ktorej by podľa jeho názoru mal význam pre predmetné konanie /§ 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p./. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, t. j. také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Ak by súd nerozhodol o návrhu na prerušenie konania v zmysle uvedeného

zákonného ustanovenia, nejednalo by sa o vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci /§ 242 ods. 1 O. s. p./.

Keďže v danom prípade dovolanie žalovaného v 1/ rade proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné a namietaná vada uvedená v ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p. ani žiadna iná procesná vada v zmysle uvedeného ustanovenia zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

So zreteľom na výsledok dovolacieho konania sa dovolací súd nezaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. Žalobca bol v dovolacom konaní úspešný, preto by mal právo na náhradu trov konania. Keďže mu však trovy dovolacieho konania nevznikli, dovolací súd mu ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová